

Географско-политички појам "југоисточне Србије" обухвата област западних страна Старе и Влашких планина, до обронака Суве планине и тока Јужне Мораве. Административно: општине од Пирота до Босилеграда и Трговишта. На овом месту обратићемо пажњу на општине: Димитровград, Бабушница, Црна Трава, Сурдулица, Власотинце, Босилеград... У оквиру географско-политичког, ове крајеве повезује појам - СИРОМАШТВО.

Историјски, од средњег века, ови крајеви припадају Византијској царевини, односно њеним (углавном!) вазалним областима Бугарске и Србије. И у овим временима ови крајеви су по правилу погранични. Турским освајањима постају мање-више централни део европске Турске. Становништво је готово у потпуности православно-хришћанско. Но, следејући државно-политичке оквире, опет погранично-прелазно, припада Бугарској и(или) Српској православној цркви.

Привредно, ови крајеви су претежно сточарски и земљораднички-колико је то у функцији сточарства. У XX веку се интензивно развија специфична радно-најамна оријентација на најтеже и најмање плаћене послове у грађевинарству - ПЕЧАЛБАРСТВО. Периодично, али ипак у сталном паду, сточарство и печалбарство остају основни животни извори. Известан развој индустрије после II св. рата је сувише скроман и кратак да би оставио озбиљнији утицај. У најновије време, пропаст сточарства и индустрије и опадање печалбарства, доводе до тога да можда 3/4 прихода долази из државног буџета (пензије, општине, школство, здравство...).

Кратка историја пропасти југоисточне Србије

Пише: Горан Манић
понедељак, 02 април 2012 22:27

